

2023. szeptember 11. hétfő

Zsolt 1.: Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja.

Lk 1, 1-4: Mivel már sokan megkísérelték, hogy a köztünk beteljesedett eseményeket leírják, úgy, ahogy ránk maradt azoktól, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az Igének, jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárjak, és sorban leírjak neked mindent, tiszteletreméltó Teofil, hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanok, amelyekre tanítottak.

Igehirdetés: Rendíthetetlenség, szilárdság, biztonság, bizonyosság: ezt jelenti az a szó, amit Lukács itt használ a tanok megbízhatóságával kapcsolatban. Evangéliumának bevezetésében egy bizonyos Teofilt szólít meg, aki éppúgy lehetett egy valós személy, mint egy beszélő név, hiszen Teofil istenszeretőt jelent, vagyis a címzett lehet általánosan minden istenkereső, istenszerető ember.

Honnan tudom, hogy Isten szava, az evangéliumokban lejegyzett üzenet hiteles, szilárd, megbízható? Honnan tudhatom, hogy érdemes-e erre építeni az életemet? Miért éppen ennek higgyek, és ne a Koránnak, vagy az Upanisádoknak? Olyan világban élünk, amikor azt látjuk, hogy a szavak hitelessége nagyon megfogyatkozott. Ha valaki mond valamit, akkor rögtön azt keressük, hogy mit akar ezzel mondani, mi a hátsó szándéka, sokszor meg sem fordul az emberek fejében, hogy valaki azt mondja, amit gondol, amiben hisz és az, amit mond, az azt jelenti, amit, nem többet és nem kevesebbet, hogy nem utalgat, célozgat, manipulál, hanem egyenes és egyértelmű.

Lukács evangéliuma, és a többi evangélium is pont ilyen. Nem azért nehéz érteni, mert hátsó szándékok vezetnek, hanem azért, mert egy közel 2000 éves, keleti emberek által keleti emberek számára írt szöveget kell jól értenünk, de az evangélium nem hiteget és nem csap be. Pilinszky írja a háborús visszaemlékezéseiben, hogy amikor vonaton a frontra tartott, sorra dobta ki a hátizsákjából a könyveket, mert érezte, hogy a háború poklában nem lesz rájuk szükség, és nem fognak valódi vigaszt adni. Csak az evangélium maradt vele, de az sem úgy, mint egy könyv, hanem úgy, mint egy kutya, vagyis társaként, hűséges és megbízható kísérőként.

Honnan tudhatod, hogy az evangélium hiteles? Abban az értelemben, hogy nem hamisított, annak könnyen utána járhatsz, ha valóban tudós embereket olvasol és nem regények (l. Da Vinci kód) alapján alkotsz véleményt. Abban ma minden komoly szentírástudós egyetért, hogy az evangéliumok szemtanúk tanúságtételén alapuló hitvallások. Nyilván nem minden tudós hívő, de a nem hívők is azt mondják: igen, ez a szöveg az apostolok és kortársaik hitvallását tartalmazza. Nem utólagos kitaláció, nem hamisítvány. A szövegek szerzői hitték, hogy az a Jézus, akit megismertek és követtek itt a földön az Isten fia, hogy értünk emberré lett, meghalt és feltámadt. Annyira biztosak voltak ebben, hogy az életüket adták ezért a hitért.

A hitelesség másik kérdése fogósabb: mert rendben, az apostolok ezt hitték, és ezért adták az életüket, de mi közöm nekem ehhez a Jézushoz? Ez az ő hitük, az ő biznissük, meg az öregeké (értsd 30+) mint a tanárok, vagy a lelkészek. De nekem jelent ez valamit? Nekem is érdemes erre a Jézusra figyelni? Megbízható ez a dolog annyira, hogy én is rábízom az életemet? Erre a kérdésre helyetted senki nem felelhet. Neked kell eldönteni. De csak úgy tudsz mellette dönteni, ha elkezded élni, amit ő kér. Elkezdesz radikálisan igent mondani a szeretetre, a megbocsátásra, elkezdesz az Ő útján járni. Akkor megláthatod, hogy Ő nem csap be, Ő valóban maga a bizonyosság. Az út vele nem könnyű, sok nehézség, sok elbizonytalanodás, sok kérdés van közben. De megéri. Egy általam nagyon szeretett apáca, Armella nővér, akit a hite miatt a kommunista diktatúra keményen üldözött és próbálta őt ellehetetleníteni, idős korában ezt mondta a Jézus melletti döntéséről: tudom kinek hittem, és boldog vagyok, és ha újra kezdhetném, újra ugyanígy döntenék.